

Az anyák (részlet)

Nikola

Első emléke a világról az elszakítottság, a szerencsétlenség és a magány volt. Alig nyolc hónapos volt, amikor az anyja otthagyta a hetes bölcsődében, miután ő éppen betöltötte a tizennyolcat, egy fehér köpenyes nő vette át, ebben a korban leginkább a szagukról ismerte fel az embereket, a nőnek konyha- és izzadságszaga volt, az anyja egy kicsit még ott maradt velük, ő maga is gyerek volt még, beszélt egy kicsit a nővel, Nikola mindig belefeledkezett az anyja hangjába, úszott benne, a még gyerek anyja hirtelen megcsókolta és gyorsan elment, és hirtelen és váratlan eltűnése miatt teljes erejéből sírni kezdett, forgolódott és ki akarta tépni magát Zsenja kezéből, a nő kis híján elejtette, olyan erős és nagy volt ez a nyolc hónapos baba, teljes erejéből bőgött, az ajtó felé nyújtogatta a kezét, Zsenja haját tépte, öklöcskéivel verte az arcát, végül a nő letette a földre, és ő az ajtó felé kezdett mászni, ami csukva volt, így leült és még hangosabban kezdett sírni, teljesen vörös lett, sőt elkékült, közben bepisilt, ez a kisbaba nem sírt, hanem úgy üvöltött, mint egy felnőtt, és dobálta magát, Zsenja, a szakács ismét fel akarta venni, hogy odavigye a gondozónőkhöz, de lehetetlen volt felvenni, egy ilyen erős és hatalmas kisbabát, nem is kisbabát, hanem kis bikát, olyan erőteljesen rúgkapált, olyan eszeveszetten üvöltött, hogy szétrobbant volna a kezében, és a még gyerek anyja a bölcsőde ajtaja előtt állt, kétrét görnyedve, és az arcát karmolta, mert nem bírta hallgatni ezt a sírást, a kisbabája sírását, és nem tudta tovább nézni, mert be kellett fejeznie a gimnáziumot, le kellett vizsgáznia magántanulóként, hogy elkezdjen fényképezkedni, hogy elkezdjen revükre járni, hogy ne mondjon le minden felkérést a fia miatt, mert a szülei kidobták, azt mondták neki, hogy válasszon Orlijo és köztük, és ő Orlijót választotta, és akkor az anyja, a matematika-tanárő azt mondta: ettől a pillanattól kezdve te már nem létezel számomra és az apád számára. És nem jöttek el az esküvőre, nem jöttek el a szülészetre, ahonnan felhívta őket, és azt mondta: anyu, unokátok született, az anyja hallgatott, a telefon kattant egyet, halló, anyu, unokátok van! És rövid hallgatás után a tanárő letette a kagylót, és Albena két órával a szülés után azt gondolta: már ti sem léteztek a számomra. Már egyáltalán nem léteztek! Meghaltatok! Meghaltatok! És Orel eljött értük a kocsijával a kórházba a bacchanália után, amit a barátainak rendezett a fia születése alkalmából, Nikola alkalmából, de sokkal inkább Albena alkalmából, Albena miatt, aki ilyen hirtelen lett a felesége és a gyermeke anyja, a hosszú lábú, káprázatos Albena, aki után mindenki bolondult, a topmodell, a manöken, akit már külföldről is kerestek, most már mindennek, amit tett, volt értelme, értük tette, Albenáért és a gyerekekért, a biznisze nem volt teljesen törvényes, sok kellemetlen dolog történt, muszáj volt olyan dolgokat is csinálnia, ami egyáltalán nem volt ínyére, de nem volt más választása, a játék ilyen, és egyre jobban eldurvult,

viszont az ügyei virágzásnak indultak, Orel eltávolította a játékból, akit kellett, és a barátai tisztelték és adtak a véleményére, és sokkal nagyobb szabadságot adtak neki, mint másnak, ami a többieket természetesen bosszantotta, de ő, Orel végezte a legtöbb munkát, a legpiszkosabbat, kiválóan boldogult, soha nem hibázott, nagyon meggondolt volt, szigorú, igazságos és nagyon körültekintő, nem kérkedett, mint a többiek, nem épített azonnal házat magának Szófia környékén, nem csináltatott magának medencét, nem vett dzsipet, nem mutogatta, amit megszerzett, nem aggatta tele magát aranyláncokkal, mint a többiek, és a barátai értékelték az ilyesmit, neki adták a legnehezebb és legtitkosabb ügyeket, és ő bebizonyította, hogy olyan hidegvérű, mint egy kígyó, és hogy rettentően körültekintő, és a barátai maguk közt azt mondták, micsoda szerencse! Micsoda szerencsénk van ezzel a fiúval!, ha a többiek is olyan jó fejek lennének, mint ő, de nem, a többiek hitványak, pénzsóvárok és gonoszak, és ami a legfontosabb – korlátoltak, ez Bulgária problémája, hogy mindenki pénzsóvár és korlátolt

így beszéltek maguk között a barátai, és mindannyian eljöttek a Nikola születése alkalmából rendezett bulira, örvendeztek Orellel és a családjával, és szemmel láthatóan maga Albena sem volt egy hitvány alak, mert Orel eldicsekedett vele: a feleségem soha nem kérdez semmit, nem faggat, csak arra kíváncsi, amiről úgy döntök, hogy elmondom neki, és a barátok ismét összenéztek és nemes irigységüket fejezték ki neki Albena miatt, az ember ritkán találkozik ilyen nővel, az összes kivétel nélkül buta, és a többiek családja ezért hullott szét, mert a barátainak egy kicsit sem volt az ín্যükre, hogy a feleségeik kérdezősködjének, faggatózzanak és mindent tudjanak, a gyerekeknek sem, amíg fel nem nőnek, nem kell tisztában lenniük mindennel, és csak ha normálisoknak bizonyulnak, és biztosan lehet tudni, hogy lehet rájuk számítani, csak akkor vették be őket az üzletbe, egyébként hagyták őket, hogy külföldön tanuljanak, majd hazajöjjenek és azt csináljanak, amit akarnak, tehát reméljük, hogy a fiad, a fiad rád fog hasonlítani, és vállon veregették, és koccintottak az egészségére, és kortyoltak egyet az italukból.

Fordította Genát Andrea

(A Napkút könyvkiadó könyvfesztiváli újdonsága)